

Underbilag 9.

Udtog af Lov af 19. Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.

§ 1.

Af de faste Pengeindtægter — saavel egentlige Gager, Lønninger og personlige Tillæg som faste Vederlag i Penge for Naturalydelse — der er tillagte Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes af Statskassen eller de i Finansloven opførte særlige Fonds, ansættes 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder, 20 Rd. af hvert af de næste 5 Hundreder og endelig 10 Rd. af hvert af de derefter følgende 5 Hundreder til Sæd, saaledes at 4 Rd. sættes lige med 1 Td. Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, forsaavidt den giver et helt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Genstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Del af de aarlige Lønninger, som efter denne Bestemmelse kommer

Embedsmændene til Gode, afrundes saaledes, at den udgør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Overskydende bortfalder, hvorhos ingen Lønning ved denne Bestemmelse maa overstige 4000 Rd. Det Kvantum Sæd, der saaledes tilkommer en Embeds- eller Bestillingsmand, beregnes ham til Indtægt med Gennemsnitsværdien af de 4 Sædarter, Hvede, Rug, Byg og Havre efter Kapitelstaksten for det foregaaende Aars Afgrøde af Hvede i det samlede Lolland-Falsters Stift og af Rug, Byg og Havre i Sjællands Stift. Den Sædværdi, som herefter kommer vedkommende til Gode, ansættes dog i intet Tilfælde til mere end 6 Rd. eller mindre end 4 Rd. pr. Tønde. Den udbetales ham i Forbindelse med og paa samme Maade som hans øvrige Gage.